

Izreka

Članak 3. stavak 9. Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi), i članak 56. UFEU-a trebaju se tumačiti na način da ne zabranjuju takvu odredbu države članice, poput one o kojoj je riječ u glavnom predmetu, koja, osim u slučajevima taksativno navedenim u nacionalnom zakonodavstvu, određuje općenitu zabranu vezanih ponuda potrošaču kod kojih je najmanje jedan sastavni dio financijska usluga.

(¹) SL C 258, 25.8.2012.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku od Nejvyšší správní soud — Češka Republika) — Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s. protiv Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát

(Predmet C-299/12) (¹)

(Zaštita potrošača — Uredba (EZ) br. 1924/2006 — Prehrambene i zdravstvene tvrdnje koje se navode na hrani — Članak 2. stavak 2. točka 6. — Pojam „tvrđnje o smanjenom riziku od neke bolesti” — Članak 28. stavak 2. — Proizvodi koji nose žig ili zaštićeno ime — Prijelazne mjere)

(2013/C 260/29)

Jezik postupka: češki

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Nejvyšší správní soud

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s.

Tuženik: Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Nejvyšší správní soud — Tumačenje članka 1. stavka 3., članka 2. stavka 2. točke 6. i članka 28. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehrambenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navodi na hrani (SL L 404, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 7., str. 172.) — Pojam „tvrđnje o smanjenom riziku od neke bolesti” — Tvrdnja na pakiranju proizvoda prema kojoj „ovaj proizvod sadrži dodatak kalcija i vitamina D3, koji pridonosi smanjenju faktora rizika razvoja osteoporoze i lomova kostiju”

Izreka

1. Članak 2. stavak 2. točka 6. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehrambenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navodi na hrani, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 116/2010 od 9. veljače 2010., treba tumačiti na način da zdravstvena tvrdnja, da bi se mogla kvalificirati kao „tvrđnja o smanjenom riziku od neke bolesti” u smislu te odredbe, ne mora nužno izričito navoditi da konzumiranje određene kategorije hrane, određene hrane ili jedne od njezinih sastavnica „značajno” smanjuje faktor rizika razvoja neke bolesti u ljudi.

2. Članak 28. stavak 2. Uredbe br. 1924/2006, kako je izmijenjena Uredbom br. 116/2010, treba tumačiti na način da obavijest komercijalnog karaktera koja se nalazi na pakiranju hrane može predstavljati žig ili zaštićeno ime, u smislu te uredbe, pod uvjetom da je zaštićena kao takav žig ili takvo ime prema mjerodavnim propisima. Na nacionalnom sudu je da provjeri, s obzirom na sve činjenične i pravne elemente predmeta zbog kojeg je pred njim pokrenut postupak, je li takva obavijest doista žig ili zaštićeno ime koji su na taj način zaštićeni.

3. Članak 28. stavak 2. Uredbe br. 1924/2006, kako je izmijenjena Uredbom br. 116/2010, treba tumačiti na način da se odnosi samo na hranu označenu žigom ili zaštićenim imenom koji se trebaju smatrati prehrambenom ili zdravstvenom tvrdnjom u smislu te uredbe i koja je u tom obliku postojala prije 1. siječnja 2005.

(¹) SL C 273, 8.9.2012.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 18. srpnja 2013. (zahtjev za prethodnu odluku Højesteret — Danska) — Metro Cash & Carry Danmark ApS protiv Skatteministeriet

(Predmet C-315/12) (¹)

(Trošarina — Direktiva 92/12/EEZ — Članci 7. do 9. — Direktiva 2008/118/EZ — Članci 32. do 34. — Kretanje proizvoda koji podliježu trošarini unutar Zajednice — Uredba (EEZ) br. 3649/92 — Članci 1. i 4. — Pojednostavljeni prateći dokument — Primjerak 1. — „Cash & carry” djelatnost — Proizvodi stavljani u promet radi potrošnje u jednoj državi članici i držani u drugoj državi članici u komercijalne svrhe ili proizvodi koje nabavljaju fizičke osobe za vlastitu uporabu i same je prevoze — Jaka alkoholna pića — Nepostojanje obveze dobavljača da izvrši provjeru)

(2013/C 260/30)

Jezik postupka: danski

Sud koji je postavio prethodno pitanje

Højesteret

Stranke u glavnom postupku

Tužitelj: Metro Cash & Carry Danmark ApS

Tuženik: Skatteministeriet

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Højesteret — Tumačenje članka 7. stavka 4. Direktive Vijeća 92/12/EEZ od 25. veljače 1992. o općim aranžmanima za proizvode koji podliježu trošarinama te o držanju i prometu tih proizvoda i njihovom praćenju (SL L 76, str. 1.) i čl. 34. stavka 4. Direktive Vijeća 2008/118/EZ od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ (SL L 9, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 174.) kao i Uredbe Komisije (EEZ) br. 3649/92 od 17. prosinca 1992. o pojednostavljenom pratećem dokumentu za prijevoz unutar Zajednice proizvoda koji podliježu trošarini, koji su stavljeni u promet radi potrošnje u državi članici otpreme (SL L 369, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 18.) — Trošarina — Proizvodi koje nabavljaju fizičke osobe za vlastitu uporabu — Postojanje ili nepostojanje obveze poduzetnika u jednoj državi članici da se uvjeri u primitak primjerka 1. pojednostavljenog pratećeg dokumenta pri prodaji alkohola u svojim trgovinama u navedenoj državi članici državljanima drugih država članica koji svoju kupovinu obavljaju uz predočenje potrošačke kartice dostavljene u ime poduzetnika koji su prisutni u drugim državama članicama i u slučaju kad su alkoholna pića predana imatelju kartice na licu mjesta kako bi ih on sam prenio u državu članicu u kojoj ima prebivalište.

Izreka

- Članke 7. do 9. Direktive Vijeća 92/12/EEZ od 25. veljače 1992. o općim aranžmanima za proizvode koji podliježu trošarinama te o držanju i prometu tih proizvoda i njihovom praćenju, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 92/108/EEZ od 14. prosinca 1992., kao i članke 1. i 4. Uredbe Komisije (EEZ) br. 3649/92 od 17. prosinca 1992. o pojednostavljenom pratećem dokumentu za prijevoz unutar Zajednice proizvoda koji podliježu trošarini, koji su stavljeni u promet radi potrošnje u državi članici otpreme, treba tumačiti na način da ne obvezuju gospodarski subjekt, poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, da provjeri imaju li kupci iz drugih zemalja članica namjeru uvesti proizvode koji podliježu trošarini u drugu državu članicu i, po potrebi, obavlja li se taj uvoz u privatne ili komercijalne svrhe.
- Članke 32. do 34. Direktive Vijeća 2008/118/EZ od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ treba tumačiti na način da ne mijenjaju bitno članke 7. do 9. Direktive 92/12, kako je izmijenjena Direktivom 92/108, na način koji bi, u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, opravdavao drugačiji odgovor na prvo pitanje.
- Članak 8. Direktive 92/12, kako je izmijenjena Direktivom 92/108, treba tumačiti na način da može obuhvatiti kupnju proizvoda koji podliježu trošarini u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, kada te proizvode nabavljaju fizičke osobe za vlastitu uporabu i same ih prevoze, što nadležna nacionalna tijela moraju provjeriti u svakom pojedinom slučaju.

(¹) SL C 258, 25.8.2012.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 18. srpnja 2013. — Europska komisija protiv Republike Cipar

(Predmet C-412/12) (¹)

(Povreda obveze države članice — Direktiva 1999/31/EZ — Odlagališta otpada — Nastavljanje odlaganja u nedostatku plana sanacije — Obveza zatvaranja odlagališta)

(2013/C 260/31)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Zavvos i D. Düsterhaus, agenti)

Tuženik: Republika Cipar (zastupnici: M. Chatzigeorgiou i K. Lykourgos, agenti)

Predmet

Povreda obveze države članice — Povreda čl. 14. Direktive Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada (SL L 182, str. 1.) — Nastavljanje odlaganja na odlagalištima Lefkosia i Limassol u nedostatku plana sanacije

Izreka

- Republika Cipar povrijedila je svoje obveze iz članka 14. Direktive Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada time što je propustila zatvoriti sva odlagališta na svojem državnom području na kojima se otpad nekontrolirano zbrinjava (XADA) ili time što nije udovoljila zahtjevima iz navedene Direktive.
- Republici Cipar nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 366, 24.11.2012.

Zahtjev Europske komisije za mišljenje podnesen na temelju članka 218. stavka 11. UFEU-a

(Mišljenje 2/13)

(2013/C 260/32)

Jezik postupka: svi službeni jezici

Podnositelj zahtjeva

Europska komisija (zastupnici: H. Krämer, L. Romero Requena, C. Ladenburger i B. Smulders, agenti)

Pitanje postavljeno Sudu:

Je li nacrt sporazuma o pristupanju Europske unije Konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda u skladu s Ugovorima?